

Biblické texty:

Žalm 138,1-8: Celým svým srdcem ti vzdávám chválu, přímo před bohy ti zpívám žalmy, klaním se ti před tvým svatým chrámem, tvému jménu vzdávám chválu za tvé milosrdenství a za tvou věrnost; svou řeč jsi vyvýšil nad každé své jméno. Odpověděl jsi mi v den, kdy jsem tě volal, dodal jsi mé duši sílu. Hospodine, všichni králové země ti vzdají chválu, až uslyší, co jsi vyřkl. Budou zpívat o Hospodinových cestách, neboť sláva Hospodinova je velká. Hospodin je vyvýšený, ale hledí na poníženého, zdálky pozná domýšlivce. I když jsem v soužení, ty mi zachováš život, vztáhneš ruku proti hněvu mých nepřátel a tvá pravice mě spasí. Hospodin za mě dokončí zápas. Hospodine, tvoje milosrdenství je věčné, neopouštěj dílo vlastních rukou!

1 Petrův 3,10-15: Chceš-li milovat život a vidět dobré dny, zdržuj jazyk od zlého a rty od lstivých slov, odvrát se od zlého a čin dobré, hledej pokoj a usiluj o něj. Vždyť oči Páně hledí na spravedlivé a jeho uši jsou otevřeny jejich prosbám, ale tvář Páně je proti těm, kteří činí zlo. 'Kdo vám ublíží, budete-li horlit pro dobro? Ale i kdybyste pro spravedlnost měli trpět, jste blahoslaveni. 'Strach z nich ať vás neděsí ani nezviklá a Pán, Kristus, budiž svatý' ve vašich srdcích.

Lukáš 11,1-13: Jednou se Ježíš na nějakém místě modlil; když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: „Pane, nauč nás modlit se, jako tomu učil své učedníky i Jan.“ Odpověděl jim: „Když se modlíte, říkejte: Otče, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. náš denní chléb nám dávej každého dne. A odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo se provinuje proti nám. A nevydej nás do pokušení.“ Řekl jim: „Někdo z vás bude mít přítele, půjde k němu o půlnoci a řekne mu: 'Příteli, půjč mi tři chleby, protože právě teď ke mně přišel přítel, který je na cestách, a já mu nemám co dát.' On mu zevnitř odpoví: 'Neobtěžuj mne! Dveře jsou již zavřeny a děti jsou se mnou na lůžku. Nebudu přece vstávat, abych ti to dal.' Pravím vám, i když nevstane a nevyhoví mu, ač je jeho přítel, vstane pro jeho neodbytnost a dá mu vše, co potřebuje. A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.

Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu?

Nebo by mu dal štíra, když ho prosí o vejce? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí!“

Přímá linka

Možná jste z přečtených biblických textů už poznali, že dnes bych chtěla mluvit o modlitbě. Co to vlastně modlitba je? Někdo říká, že je to podobné, jako bychom měli přímé telefonní spojení na Pána Boha. Toto přirovnání není nové, ale přesto si dovolím jej použít a pokusím se ho trochu rozvést.

Předpokládám, děti, že většina z vás už asi má mobilní telefon. Určitě jste měly velikou radost, když jste ho dostaly. Většinou je to věc, po které toužíme, a když ho dostaneme, považujeme to za úžasný dárek. Modlitba je také veliký dar. Kdo ví, že se může kdykoliv obrátit k Bohu, a je zvyklý to dělat, ten totiž není nikdy sám.

Jak jsem už zmínila v úvodu, je to jako přímé spojení, přímá linka na Boha. Víte, co to je přímá linka? Mluví se o ní v případě opravdu vysoko postavených lidí – třeba prezidentů nebo předsedů vlády. Jen pár lidí v jejich okolí na ně má takzvanou přímou linku, číslo, které není v žádném telefonním seznamu. My ostatní bychom to museli zkoušet přes různé tajemníky a další úředníky a nakonec by

se nám to stejně asi nepovedlo. To k Pánu Bohu můžeme volat přímo, žádné prostředníky nepotřebujeme.

Už se vám někdy stalo, že jste nutně potřebovali zavolat třeba rodičům, ale oni vám to nezvedali? Pokud je to skutečně naléhavé, je to hodně nepříjemný pocit, když se nemůžeme dovolat, že? V modlitbě se někdy můžeme cítit podobně. Může se nám zdát, že nám Bůh neodpovídá. Není to ale proto, že neslyší, že nám to, jak se říká „nebere“. Je to tím, že ne vždy je jeho odpověď taková, jakou si přejeme, jakou očekáváme. Ne vždy také přijde hned, protože Bůh vnímá čas jinak než my. Ale můžeme si být jistí tím, že si svůj mobil nikdy nevypíná ani nemá špatný signál. Hlavně to nesmíme vzdávat.

V Bibli najdeme mnoho textů, které nás vybízejí k tomu, abychom se modlili co nejčastěji a co nejvytrvaleji. Jak jsme slyšeli i dnes: „Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.“ Takže na rozdíl od mobilů, se kterými bychom měli trávit jen omezený čas, protože to pro nás není zdravé, čas pro modlitbu není třeba nijak limitovat. Pomáhá zvyknout si modlit se pravidelně, třeba po probuzení nebo před usnutím.

Dobré je také modlit se společně s ostatními. Zase si pomohu příkladem s mobilem: když třeba zveřejníte, takzvaně sdělíte svou zprávu nebo pěknou fotku v nějaké internetové skupině, určitě máte radost, když vám ji kamarádi olajkují nebo na ni jinak pozitivně reagují. Když se modlíme společně, tedy sdílíme své modlitby s ostatními, můžeme se jimi navzájem inspirovat, povzbuzovat a posilovat. Proto se také scházíme k bohoslužbě.

A co vlastně máme Pánu Bohu v modlitbě říkat? Lidé se často modlí, když je jim těžko, když něco potřebují nebo po něčem touží. Dobré je ale nezapomínat ani na to, že máme Pánu Bohu děkovat a chválit ho. Vždyť všechno, co máme, pochází od něho! Pěkně to zpíváme i na začátku naší liturgie: chceme „tobě, Bože, prosby přednést, chválu vzdát i vroucí dík“.

Někdo může mít pocit, že modlit se je těžké, že neumí najít ta správná slova. I učedníci říkají Ježíšovi: „Nauč nás modlit se.“ Bůh ale vidí do našeho srdce, ví, co si myslíme, takže nemusíme hledat žádná zvláštní slova, on nám vždycky rozumí. Pro případ, kdy nám to ale přeci jen připadá obtížné, existuje celá řada „hotových“ modliteb, třeba i veršovaných, které se můžeme naučit nazpaměť. Také mnoho krásných duchovních písní jsou vlastně modlitby. A pak je tu samozřejmě modlitba s velkým M – Otče náš, kterou své učedníky a nás všechny naučil Pán Ježíš a kterou se modlí všichni křesťané na celém světě. A někdy můžeme s Bohem prostě jen mlčet – najít si klidné tiché místo, zavřít oči a jenom vnímat, že je s námi.

Řekla jsem, že Bůh nám vidí do srdce a ví, co si myslíme. Je tedy vlastně vůbec potřeba se modlit? Určitě ano. Je to dobré hlavně pro nás samotné. Dobrý signál musí totiž být na obou stranách – i na té naší. Tím, že se modlíme, vyladíme si ho stále lépe a stále zřetelněji slyšíme jeho odpověď. Vytváříme si k Bohu osobní vztah – vnímáme jeho lásku a z každodenního kontaktu s ním můžeme čerpat pokoj, klid a posilu pro náš život.

Závěr je tedy takový – i když lze modlitbu přirovnat k telefonu, pro naše duševní zdraví a pohodu je určitě lepší trávit s mobilem času spíš co nejméně a v modlitbě co nejvíce. Amen.